

HÀNH GIẢ TU HÀNH QUÁ NHIỀU TẬP KHÍ LÀM SAO DỨT TRỪ?

TẠP CHÍ NGHIÊN CỨU

PHẬT HỌC

CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TRUNG ƯƠNG GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM

ISSN: 2734-9195

GIÁO LÝ

Hành giả tu hành quá nhiều tập khí làm sao dứt trừ?

Thiền sư Thích Duy Lực

NAY HÀNH GIẢ THAM THIỀN ĐỪNG ĐỂ Ý ĐẾN TRỪ TẬP KHÍ, DỤNG CÔNG THAM THIỀN, GIỮ ĐƯỢC NGHI TỈNH THÌ TẬP KHÍ CÓ THỂ DỨT DẦN, NHƯNG MUỐN DỨT SẠCH PHẢI KIẾN TỈNH MỚI ĐƯỢC.

*Nay hành giả tham thiền đừng để ý đến trừ tập khí, dụng công tham thiền, giữ được
nghi tình thì tập khí có thể dứt dần, nhưng muốn dứt sạch phải kiến tính mới được.*

GIÁO LÝ

Hành giả tu hành quá nhiều tập khí làm sao dứt trừ?

Thiền sư Thích Duy Lực

NAY HÀNH GIẢ THAM THIỀN ĐỪNG ĐỂ Ý ĐẾN TRỪ TẬP KHÍ, DỤNG CÔNG THAM THIỀN, GIỮ ĐƯỢC NGHI TỈNH THÌ TẬP KHÍ CÓ THỂ DỨT DẦN, NHƯNG MUỐN DỨT SẠCH PHẢI KIẾN TỈNH MỚI ĐƯỢC.

16

TẠP CHÍ NGHIÊN CỨU PHẬT HỌC, 30 tháng 10 năm 2023

Ảnh: St

Tham thiền chỉ có thể dứt những tập khí thô, còn tập khí vi tế phải sau khi kiến tính rồi mới dứt. Nên sau khi kiến tính phải qua sự bảo nhậm để dứt tập khí thế gian và xuất thế gian.

Người tham thiền với mục đích phát hiện được chính mình, làm chủ cho mình được tự do tự tại. Chữ Phật nghĩa là tự giác, giác tha, giải thoát cho mình và cho chúng sinh, còn về những

vấn đề trên là không cần thiết, sau này khi có dịp tôi sẽ kể cho nghe.

Vừa rồi tôi có đi viếng thăm Tổ đình Cao Môn Thiền Tự (高旻禪寺祖庭), thành phố Dương Châu, tỉnh Giang Tô, Trung Quốc và ở lại đây một tháng từ ngày 04/08/1992 đến 04/09/1992. Lão Thiền sư Đức Lâm (1915-2015), Phương trượng trụ trì Tổ đình Cao Môn Thiền Tự nhã ý mời tôi làm Thủ Tọa.

Ở đó, bất cứ cửa nào cũng đề bốn chữ “Chiếu cố thoại đầu-照顧話頭. CHIẾU là chiếu soi, CỐ là nhìn tức nhìn chỗ thoại đầu, vừa nhìn vừa hỏi. Nếu không nhìn mà chỉ đề câu thoại để hỏi thì nghi tình dễ đánh mất, vừa hỏi liền mất; nếu vừa nhìn vừa hỏi thì nghi tình được kéo dài. Tham thiền chỉ cần vừa nhìn vừa hỏi, ngoài ra khỏi cần tìm hiểu, khỏi cần biết gì, bởi cái biết chẳng phải nghi tình, chẳng phải tham thiền.

Ở Tổ đình Cao Môn Thiền Tự ngày thường cũng đả Thiền thất. Vào mùa đông thì liên tục mười thất. Đáng lẽ ngày thường đã là thiền thất rồi tại sao mùa đông lại tổ chức liên tục mười thất? Bởi vì bình thường mỗi ngày chỉ có mười bốn nén hương, đến mùa đông là hai mươi nén hương một ngày. Bắt đầu từ 04 giờ 30 sáng đến 11 giờ khuya mới nghỉ, công phu như thế được miên mật và tinh tấn hơn, nên trong Thiền thất có nhiều vị Tổ sư khai ngộ.

Nay chúng ta chỉ khi đến Thiền đường mới đả thất, còn ở nhà thì không đi hương tọa hương đúng theo quy định, và ở nhà tất nhiên giải đãi hơn, muốn tham cũng được, không tham cũng được, chẳng ai bó buộc và khích lệ. Còn những người ở Thiền đường, không vào thiền thất là không được, hằng ngày đều như thế, mùa đông càng phải dụng công hơn. Sự thật thì khi tập trung đả thất, mặc dù chi phí tổn hao nhiều, nhưng lợi ích cũng nhiều, không uổng cho sự tổn hao. Vì thế ngài Thiền sư Lai Quả (1880- 1953), tiền nhiệm Phương trượng Trụ trì Tổ đình Cao Môn Thiền Tự khuyên chúng nên tu trong Thiền đường, không nên ở chùa tư.

Về thời khóa tu tập của Tổ đình Cao Môn Thiền Tự, quý vị xem cuốn Tham Thiền Phổ Thuyết của ngài Thiền sư Lai Quả để biết thêm. Trong cuốn Tham Thiền Phổ Thuyết tôi có sửa lại đôi điều sai, vì khi tôi hỏi mới biết là có sự chênh lệch so với nguyên bản của ngài Thiền sư Lai Quả, đó là do sự sai sót khi in ấn nên tôi đã lọc bỏ ra nhưng phần không phải của Ngài.

Ngài Thiền sư Lai Quả kiến tính ở Tổ đình Kim Sơn Thiền Tự (金山禪寺), ngài Thiền sư Hư Vân (1840-1959) kiến tính ở Tổ đình Cao Môn Thiền Tự. Nay chỉ có Tổ đình Cao Môn Thiền Tự giữ được pháp môn Thiền tông, nối theo ngài Thiền sư Lai Quả, còn Tổ đình Kim Sơn Thiền Tự đã trở thành khu du lịch, trong Thiền đường chỉ có hai cụ gia tham thiền mà thôi.

Vì lẽ đó, ngài Thiền sư Lai Quả nói “Pháp Thiền ngày nay tựa như sợi chỉ theo ngàn cân, không biết ngày nào sẽ đứt”, nên tôi phát nguyện chuyên hoằng Tổ Sư Thiền này.

Hoàng dương Tổ Sư Thiền rất khó, vì người ta không tin tự tâm. Phải tin tự tâm 100%, mới có thể nhận được bản tâm của mình.

Người đời nay đa số tu theo Giáo môn, học theo Giáo môn là muốn giải, còn Tổ Sư Thiền không cho giải, vì hễ giải là hết nghi. Cho nên, nhiều vị sau khi kiến tính, nói: “Tôi không trọng thầy tôi ở chỗ đạo đức, văn chương, chỉ trọng chẳng vì tôi nói trắng ra, vì nói trắng ra là chẳng thể

ngộ.

Thiền sư Thích Duy Lực

Tạp chí Nghiên cứu Phật học số tháng 9/2016